

JAN KLECANDA:

Páter Vojtěch.

VEŠNICKÝ ROMÁN.

Marně si mlynář domlouval, marně snažil se zapuditi své po-
dezení, že snad přece jen něco
bylo. Ale ženě projeviti své my-
šlenky se již přece jen styděl. A
ani ho nenapadlo, jak nesprávně
usuzuje. Říkal si: "Nemám
dítě rád, patrně to tedy má krev,"
kdežto byl by si měl spíše říci:
"Proto ho nemám rád, že se do-
mnívám, že není můj."

Teprve když Vojtěškovy bylo na
čtvrtý rok — tehdy právě zakle-
pala vrána podruhé ve dvoreckém
mlýně — stalo se jednou, že Dvo-
recký nějak bedlivě se na synka
zadíval. A tu se mu zdálo, že
před sebou vidí svého mladšího
bratra, hoča, jenž v útlém věku
dětském zemřel a jehož živé v my-
slích zachoval. A čím více se na
dítě díval, tím více v něm poznával
rodinné rysy. Vojtěk již nyní měl
ono vysoké, zklenuťé čelo, velký,
ostrý nosík, poněkud odvalený
dolní ret a modré oči.

Mlynář tehdy snad poprvé bez
jakékoliv viditelné příčiny popadl
chlapce, posadil si ho na klín a
zřel ho, až se hoch divil, cože to
tatínkovi napadlo.

"Ale nezapře ten kluk, že je z
Dvoreckých, co?" řekl mlynář ra-
dostně a hrdě, obrátiv se k ženě.

Madlenka pohledla na muže s
tichou, leč nevyslovenou výčitkou,
ale mlynář jí přece porozuměl a
chopiv ji kolem krku, srdečně jí
políbil. Byl v tom políbení ne-
jen projev lásky, ale i prosba za
odpuštění, a teď zase panímáma
porozuměla muži.

"A ten tu také," řekla ukázavši
na nemluvně.

"Ba ne! Ten bude víc tobě
podobný; to už je dnes na něm vi-
dět. A bude také dobře! U nás
bůhví proč, bývalo vždycky málo
dětí, a nejme přece světu nepodo-
bí! U vás —"

"No u nás —" zasmála se Ma-
dlenka. "Jsem z třináctky a to
by tedy Karlík —"

"Jak Bůh dá, tak i bude," spo-
kojeně dodal mlynář. "Uživil
vás grunt tolik dětí, uživil by je
i náš mlýn!"

Ale léta mýjela a po Karlíkovi
se již vrána ve dvoreckém mlýně
ani neukázala. Hoši rostli však
jako z vody. Vojtěch zůstával
sice stále útlým a bledým a při-
tom i málomluvným, v čem ostat-
ně byl otei svému jen podobný, za
to však Karlík byl pln života a
zdravím i silou jen kypěl. Bylo
ho pořád plně stavení a již jako
dítě překlíchal celý mlýn, když i
všechna tři složení rachotila. Smí-
chu a žertu měl celý den dost a k
otei i matce uměl se jinak licho-
tit, než Vojtěch, jenž byl vždycky
ostýchavý a časem zdál se ve své
zamlklosti i zarputilým.

Mlynář tuto jeho vlastnost rád
nevidal. "To má po Dvoreckých",
říkával, a že člověku vlastní chy-
by na jiných se nejméně líbí, ní-
kdy k Vojtěškovy tak nepřítul,
jako k svému mazlíku, Karlíkovi.
"No vidíš," omlouval se mly-
nář ženě, když mu někdy vyčetla,
že mladšímu příliš nadřazuje a k
staršímu je mnohem přísnější. "Z
toho patrně, že mám tebe mno-
hem radši, než sebe a to je jen
hezké ode mne!"

Když hoši dospívali do školních
let, bylo snadno rozhodnouti o je-
jich budoucnosti. Vojtěch libo-
val si již od mládí v knihách, dal
ho tedy na studii. A mlynář byl
tomu rád. Těšil se sice, že by
jeho mlýn dovedl odehovat i tři-
náct dětí, ale nyní čím dále živěj-
ši v něm byla touha zachovat ma-

jetek co možná nedělený. Vskak-
by byl svému Karlíkovi rád dal
celé království, neknu-li tedy
mlýn —

Vojtěch studoval výborně a děl-
lal rodně i rodně obci opravdu
čest, ale přes to musil se na stu-
diích všelijak protloukati. Byloť
tehdy na venkově mezi selským li-
dem hotových peněz poskrovnu a
měly tedy velikou cenu. Co zdá-
lo se pantátovi na vesnici "bříš-
ným penízem", s tím se měl stu-
dent ve městě co ohánět a musil si
tedy skoro každý pomáhati kon-
dicemi. Dvorecký ovšem zrovna
neškrtil, ale také nepředal, a tak
Vojtěch, jenž nad to přemnoho
peněz vydával za knihy a později
i za barvičky, pokud byl na studii-
ch nikdy nesesílil, nedávaje mlá-
dečku télu tolik, co si žádalo.

Když studium gymnasijsní bli-
žilo se ku konci a nadecházela volba
povolání, tu časem docházelo k tu-
hým sporům, ale konečně Vojtěch,
jenž k matce své přilnul s celou
láskou, povolil domluvám oteo-
vým a šel na bohosloví, aby jed-
nou jako kněz mohl ji doprovoditi
ku hrobu. Stálo to tehdy Vojtě-
cha dosti slz, jichž ovšem z domá-
cích nikdo neviděl. Ale pan otec,
vzav si hoča stranou, tuze krás-
nými slovy mu pověděl, že v jeho
rukou leží rozhodnutí, má-li chu-
ravici matka býti šťastnou či ne-
šťastnou.

Mlynářka se posledního svčení
již nedečkala, ale přece umřela
šťastna a spokojena, že její syn bu-
de sluhou Páně. Karel tehdy sice
již vyváděl všelijaké kousky, ale
podobně vyváděl i jiní mladí ho-
ši a byli z nich k staru přece řádní
lidé. Ani ta starost tedy matce
netrudila poslední chvíli života.
Za to však Dvorecký kruté byl
potrestán za svou lakotu, jež byla
hlavní příčinou, že Vojtěcha sko-
ro donutil ku kněžství a za svou
nerozumnou shovívavost ku Kar-
líkovi.

Karel, od maličkosti hýčkan a
mazlen, stal se pudivítrm a lehkomy-
slníkem. Tropil otei všemožné
starosti a zlosti; zanášel "tehoře",
karbanil, toulal se po nocích a o
muzikách vyváděl tak, že se stal
v celém okolí pověstným. Starý
Dvorecký sice za mlada také býval
furiantem, uměl i kartou lupnout,
o muzice dovedl si dát zahrát "só-
lo" a i jinak v hospodě zjednal re-
spekt, ale při tom vždy pamato-
val na čest svého domu. Proto
nyní, když Karel tak vyváděl, že
časem i leckde zpít zůstal ležet,
těžce to nesl, a počínalo se v něm
i svědomí ozývati. Mluvil do sy-
na, káral i kázal, časem i Vojtě-
cha navedl, aby svého vlivu užil,
leč marně. Až jednou se stalo,
že Karel po několikadenní toule v
okolí již se vůbec domů nevrátil —

V Počernicích skončilo totiž po-
svícení, jak na venkově přecasto
konává, důkladnou rvačkou. Kar-
lík Dvorecký byl při něm ovšem
hlavní osobou. Vyházel, jak to
jen on dovedl, páli hospody a své-
ho soka, k vůli němuž rvačku vy-
volal, udeřil do hlavy dříbánek ta
silně, že bez života se skácel.

Když četníci přišli k ránu do
mlýna, nebylo tu po Karlovi ani
stopy. Zmizel — utekl někam do
světa, jak se pochlubil jen mlá-
díkovi, s otcem se ani nerozoušiv.
Pátrali po něm, hledali ho v celém
okolí, po statech, kam Karlík za
dětství chodil, i po lesích, leč
marně. Zatím zotavil se i mláde-
nec, jehož byl Karlík při posvícen-
ském veselí ubil, a tím odpadla i
hlavní příčina, aby vinníka dále

hledali. Co s ním, když to tak do-
brě skončilo? Nevídáno — posví-
cenká rvačka! Bývaly vždycky a
budou zas, a rozbitou hlavu nebo
podobnou upomínku si pokaždé a-
spoň někdo odnášel. Ovšem Josí-
fek Klabzubů si odnesl památku
důkladnou, jež nikdy nezaroštila,
nikdy se docela nezahojila. Na
tvrdé lebec zůstal mu pravda jen
nepatrný jakýs šev, ale za to pod
ní ta kolečka nějak přiskočila. Jo-
sífek zůstal pomatencem, slabodu-
chým, či jak na vesnici říkali, po-
lovičným bláznem.

Starý Dvorecký všemožně se
snažil, aby Josífkovi nahradil, v
čem mu jeho syn ukřivdil. Leč
Klabzubovye zamítli všecko ná-
hradu; panímáma hořekovala, že
ani kdyby mu Dvorecký celý mlýn
postoupil, nenahradí mu, oč ho
syn připravil, pantáta Klabzuba
pak zcela spravedlivě rozsoudiv, že
vina byla i na jeho Josefovi, a že
tedy Dvorecký ničím není poví-
nen.

O Karlíkovi za nedlouho přišla
do vsi zpráva, že dal se naverbo-
vat k vojsku, s nímž šel do Itálie,
hájit Lombardsko proti Pie-
montu a proti Napoleonovi. Když
pak vojna byla skončena, Karel se
nevrátil. Za to však jiný z vesni-
ckých hochů, jenž tam dole také
byl, přinesl zprávu, že mladý Dvo-
recký v bitvě u Solferina padl a s
mnohými ostatními tam na vlaš-
ské půdě byl pochován.

A tak starý mlynář ve svém
mlýně nadobro osamotněl, ztrativ
posledního syna, neboť velebníček,
— ten podle vesnické filosofie ne-
patřil již rodině, nýbrž pánu
Bohu.

Zakusil-li Dvorecký s lehkováž-
ným Karlem mnoho starosti a zá-
rmutku, dožil se na Vojtěchu tím
více radosti, již kalily mu jen oba-
vy, zda syn ve svém stavu je o-
pravdu šťasten a pak — když Ka-
rel ve světě zanikl — myšlenka, že
mlýn zůstane jednou bez dědice.

Vojtěch již jako posluchač boho-
sloví, či jak se tehdy v kraji vše-
obecně říkalo, jako "majstr", stá-
val se chloubou svého otea, ba ce-
lé osady. Prázdniny trávil
vždy v oteovském domě a tyto
dny ho se starým stále více sblí-
žovaly. Syn poznával dobré vlas-
tosti oteovy, dovedl pochopiti i to,
čeho oběti se sám stal, totiž mly-
nářovy snahy zachovati rodinný
majetek neroztrhaný, otec zase byl
hrd na svého dokonalého syna, a

tak s tou vřelostí, již shledání po
roce vždy vyvolalo, dobře na ty
dva měsíce vystačilo.

Jediné, co se mlynáři na synu
nelíbilo, byla jeho přílišná váž-
nost. Vojtěch se nezasmál, zříd-
ka kdy zažertoval a stále byl tak
nějak jako u vytržení, jak ti dobří
lidé říkali. Vypadá jako apoštol,
řekl o něm jeden a druhý dodal,
že má v očích výraz mučedníka
Páně. A obojí bylo pravdou,
neboť Vojtěch byl opravdu mu-
čedníkem synovské lásky a svému
vnučenému povolání oddal se s
horlivostí apoštolskou. Leč ani
jeho otec, ani kdo jiný neslyšel od
něho nikdy stesku, že by snad při
jiném povolání byl se cítil šťast-
nějším. Jenom tehdy, když prá-
vé brzy po Vojtěškově vysvěcení
přišla zpráva, že Karlík na vojně
zahynul, zdálo se, že to zasadilo
mladému knězi velkou ránu. Teď
by byl on samojedním dědicem
oteovského majetku, teď by mohl
volit podle svého srdce. —
(Pokračování.)

Severovo Léčivé kožní mýdlo.

Nejcennější léčivé, antiseptické
přísady byly spojeny se součást-
kami majícími nejlepší čistící
vlastnosti a toto spojení dalo nej-
lepší toaletní přípravku, jaká kdy
byla dána do trhu — Severovo Lé-
čivé kožní mýdlo. Má jemnou
vůni. Hojí rozpukaná a draná
místa na kůži. Činí kůži hladkou,
jemnou a pěknou. Čistí dokonale
a zjemňuje pleť. Zabírá a odstra-
ňuje trudy, vyrážky a skvrny. Vý-
tečné pro koupelnu, pro holení,
pro vymývání hlavy. Mýdlo, kte-
ré čistí a současně léčí. Cena 25c,
poštou 30c. V lékárnách. W.
F. Severa Co., Cedar Rapids, Ia.

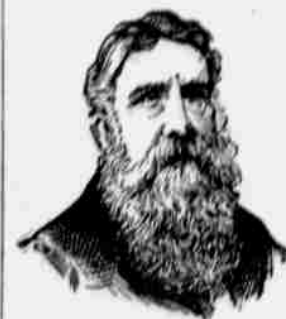
Mluvicí stroj zdarma

Největší mlu-
vicí stroj, jaký
kdy byl
darován.

Tento "dandy" mluvicí stroj jest prá-
vě dohotoven a jest rozhodně nejlepší
hodnotou v motorových mluvicích stro-
jích, jaké kdy byly nabízeny a jediný
skutečně vysokocenný stroj, jaký kdy
byl darován. Není to laciný, chatrný
importovaný stroj, lhaný šroubem ne-
bo kotoučem, jež musíte otáčeti ru-
kou, nýbrž je to samoběžící, automa-
tický šroubem hnaný stroj, který hraje o-
byčejné Columbia neb Edisonovy vůl-
cové rekordy a vyniká nad mnohé dra-
hé stroje i co do vzhledu i co do repro-
dukcce tónu, máje solidní kovový roh s
9 paleovým otvorem. Všechny mecha-
nické části zasazeny jsou v kovu, ná-
sledkem čehož jsou úplně nepřístupní
prachu. Jest krásnou ozdobou do-
mácnosti a skýtá mnohé rozkošné ve-
šerní zábavy. **Nezasílejte předem žád-
ných peněz, nýbrž pište dnes a uvolte
se prodati 39 našich lehce prodávajících
vábných novotinek za 10c každou a
když je prodáte, zašlete nám \$3.99 a
my vám pošleme "dandy" motorový
mluvicí stroj zrovna takový, jak jest
svrebu vyobrazen a popsán. Zkouška
vás nic nestojí, ježto my vezmeme zpět
všechny předměty, jež vám nebude lze
prodati a dáme vám promiř stejné híd-
noty k obnosu, jaký nám zašlete. Pi-
šte dnes 33k4**
NEW YORK—CHICAGO SUPPLY CO.
Dept. 166. 1904 Broadway, New York.

Jonášův česko-anglický slovník pro-
dáváme za \$1.50, slovník anglicko-
český za \$1.75. Jonášův Tlumač za
\$1.50. Kterýkoliv pošleme Vám po
obdržení peněžní zásluky. tf
Jako premií pošleme celoročním před-
platitelům obraz Jana Husa a Žilky
oba za doplatek 50c. tf

50,000 KNIŽEK ZDARMA PO POŠTĚ TAJNÉ NEMOCE MUŽŮ.

Tato kniha obsahuje mnoho vyobrazení, a jest
pravým z drojem rady pro staré i mladé, kteří trpí
slabostí, stracenou mužností, nervosní chorobou,
otravou krve, kapavkou, neduhou žaludeční ledvín a
měchyřové. Kniha ta Vám ohlásí jak se mužstvo
vylečiti doma a jistě. Pište nám český.

Porada zdarma. Ufedi hodiny od 9ti do 5ti Vneděl od 10ti do 2hé odpoledne.
DR. JOS. LISTER & CO.,
40 Jarbom St., B A 7 CHICAGO, ILL., U. S. A.

Jediné pravým a výhodným místem k nakupování barev,
nástěnného papíru a koberečů jest

U. S. Mail Order House

Jediný to český zasýlatelský závod v Americe.

Budete barviti svůj domov?

Pište nám, a my vám zašleme ceník, v němž naleznete vzorky asi osmdesáti mýcháných ba-
rev hotových již k potřebě. Je v něm též návod, jak si máte při barvení počínati. **Buďte svými
vlastními barvíři a ušetřite peníze!** Ceny našich barev se nezměnily vzdor tomu, že trust zvýšil
jejich cenu.

Barvy na domy — vnitř i zevně — prodáváme: gallon při objednávce 50. gallonů za 83c,
při objednávce 30. gallonů za 85 centů, při objednávce 5. gallonů za 90 centů a při objednávce
jednoho gallonu za 95 centů. Barvy na stáje, střechy a ploty při stejné velikých objednávkách
jako jsou předešlé, prodáváme: gallon za 44, 48, 56 a 60 centů.

Dopravní výlohy jsou pranepatrné u porovnání toho, co ušetřite, koupíte-li barvy u nás.

Nástěnný papír.

Vzorky našeho papíru na stěny jsou nejnovější — vesměs na rok 1907 — kombinace barev na
nich je nejkrásnější, jakost nejlepší a ceny tak nízké, jako nikde jinde. Pište si pro vzorky; po-
šleme vám je zdarma a vyplacené.

V našem koberecovém oddělení jsme nepřekonatelni
jak pokud se týče jakosti, tak i cen. Nízké naše ceny nejsou na újmu hodnotě zboží. V to-
to ohledu odkazujeme vás na náš katalog jarního a letního zboží, kde naleznete skvostně provede-
né barvotisky ukázek našich voskových, kaskových, bavlněných i vlněných karpětů a koberečů,
portier a draperií. Nemáte-li katalogu toho, pište nám; pošleme vám jej zdarma a vyplacené.
Rovněž vám zašleme vzorky všeho toho zboží na požádání. Dopíste si pro ně ještě dnes!

U. S. MAIL ORDER HOUSE, Marshall Boul. & 21st St., CHICAGO, ILL.